Dosarul nr. 2r-442/25 (2-25007364-02-2r-05032025)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, judecător Balan Gheorghe

D E C I Z I E

04 decembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Dimitriu Serghei
Judecătorii Badan-Melnic Eleonora şi Gîrleanu Violeta

Examinând fără participarea părților, recursul declarat de Antonii Andrei, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ochsner Daniel împotriva lui Antonii Andrei, privind restituirea bunurilor obținute fără justă cauză, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, din 17 februarie 2025, prin care s-a admis cererea formulată de Ochsner Daniel cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 17 ianuarie 2025 reclamantul Ochsner Daniel s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui Antonii Andrei, cu privire la încasarea din contul acestuia a sumei în mărime de 250 000 Euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiune, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile, conturilor bancare, sume de bani, inclusiv pe cele aflate la alte persoane în limita valorii acțiunii.

În motivarea acțiunii Ochsner Daniel a indicat că, pârâtul a semnat la notar declarația prin care a recunoscut faptul primirii banilor în valoare de 250 000 Euro. Totodată, Antonii Andrei vinde automobile pe site-ul de anunțuri 999.md, care sunt în proprietate privată, ceea ce ar duce la dificultăți în executarea hotărârii judecătorești.

Soluția primei instanțe.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 17 februarie 2025, s-a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare depusă de Ochsner Daniel și s-a aplicat sechestru până la examinarea în fond a cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Ochsner Daniel împotriva lui Antonii Andrei privind restituirea bunurilor obținute fără justă cauză pe mijloacele bănești, pe mijloacele bănești, bunurile mobile și imobile ale pârâtului Antonii Andrei, în mărime de 250 000 (două sute cincizeci mii) euro.

Solicitarea recurentului.

Nefiind de acord cu încheierea din 17 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, la data de 19 februarie 2025, Antonii Andrei a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi soluții sub formă de decizie, de respingere a cererii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

La data de 10 martie 2025 Antonii Andrei a depus cerere de recurs suplimentar (f.d.77-78).

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, la materialele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a încheierii Judecătoriei Chișinău din 17 februarie 2025, prin care s-a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii de către pârâtul Antonii Andrei, aceasta fiind recepționată doar de către partea reclamantă (f.d.57-58), drept urmare, Colegiul consideră că, recurentul Antonii Andrei a depus recursul în interiorul termenului legal prevăzut de lege.

Argumentele părților.

În motivarea recursului Antonii Andrei a indicat că, încheierea emisă de către instanţa de fond este una nefondată, neîntemeiată și contradictorie și care solicită a fi casată integral.

Susține că, cererea de chemare în judecată pe cauza respectivă a fost înaintată din numele intimatului Ochsner Daniel şi a reprezentantului său, într-un sediu în care instanţa nu este competentă de a examina litigiul dat, ţinând cont de faptul că acesta, după categorie, este un dosar civil şi nu unul de insolvabilitate, astfel, se poate deduce concluzia că prima instanţă, fiind parte din sediul Botanica al Judecătoriei Chişinău (unde s-a înregistrat ca fiind depusă acţiunea civilă a intimatului) a reținut spre examinare cauza dată şi a examinat ilegal şi neîntemeiat solicitarea intimatului de a se aplica sechestru pe activele/întregul patrimoniu al cet. Antonii Andrei, în limita valorii sumei de 250 000 Euro.

În realitate însă, prima instanţă trebuia să emită o încheiere judecătorească prin care să își decline competența către sediul Centru al Judecătoriei Chișinău, imediat după primirea acţiunii civile, ţinând cont şi de prevederile Legii nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească şi de Regulamentul privind modul de distribuire aleatorie a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești.

Menționează recurentul că, la solicitarea înaintată pe cauza respectivă, de a se recurge la măsuri de aplicare a sechestrelor s-a invocat precum că cet. Antonii Andrei ar recurge la transcrierea bunurilor sale pe alte persoane şi că acesta ar vinde automobile ce sunt proprietate privată, fapt ce ar duce la dificultăți ale executării hotărârii judecătorești.

Susține recurentul că, nu recunoaşte veridicitatea informațiilor prezentate de către reclamant (prezentate în copii xerox cu poze cu utilizarea programelor „foto-shop”, ș.a., ce ar permite a se desena diverse informații însoțite de poze) de către intimat şi reprezentantul său. Mai mult, aceștia nu au prezentat nici un fel de probe veridice, documente care să confirme cert că recurentul Antonii Andrei ar planifica să recurgă la încheierea unor anumite contracte de înstrăinare a întregului său patrimoniu sau că acesta ar fi încheiat niște antecontracte în acest sens, ori alte documente cu sens similar. Altfel spus, argumentele părţii reclamante – intimat, poartă un caracter declarativ şi inventiv, fără un suport juridic probatoriu care ar putea crea circumstanţe certe şi clare pentru instanţă de a deduce concluzii întemeiate şi legale pentru a trece justificat la aplicarea măsurilor de asigurare, într-o astfel de situație în care s-ar demonstra veridic, că anume recurentul ar crea risipirea, retrogradarea, pieirea fortuită, înstrăinarea, cesionarea, etc.. a întregului său patrimoniu ce include toate bunurile sale.

Consideră recurentul că, simplele afirmații ale părţii intimate, ce au fost indicate în cererea de asigurare a acţiunii, la propriu nu pot constitui temei sau o îndreptățire juridică inevitabilă ce ar putea justifica de a se recurge la aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii intentate. Iar sarcina probațiunii este pusă pe seama reclamantului-solicitant în vederea motivelor clare şi concludente, care trebuie demonstrate cert şi care ar putea fundamenta recurgerea de către instanţă la aplicarea sechestrului sau a măsurilor de asigurare pe bunurile pârâtului-recurent. Or, în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte pe dosar, trebuie să probeze circumstanţele pe care le invocă, pe când pe litigiul dat, intimatul nu a demonstrat cu nimic veridicitatea informațiilor invocate declarativ şi indicate prin cererea prin care a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare. Iar în aceste împrejurări, operează legal „prezumția de nevinovăție" şi „buna credință" în favoarea recurentului.

În cadrul termenului stabilit de instanță, nu a fost prezentată referință la recurs, de către partea intimată (f. d. 87).

Aprecierea instanţei de recurs.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în recurs în cumul cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Instanța de recurs a stabilit că, la data de 17 ianuarie 2025 reclamantul Ochsner Daniel s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui Antonii Andrei, cu privire la încasarea din contul acestuia a sumei în mărime de 250 000 Euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiune, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile, a conturilor bancare și sumelor de bani, inclusiv pe cele aflate la alte persoane în limita valorii acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 17 februarie 2025, s-a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare depusă de Ochsner Daniel și s-a aplicat sechestru până la examinarea în fond a cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Ochsner Daniel împotriva lui Antonii Andrei privind restituirea bunurilor obținute fără justă cauză, pe mijloacele bănești, bunurile mobile și imobile ale pârâtului Antonii Andrei, în mărime de 250 000 (două sute cincizeci mii) euro.

Nefiind de acord cu încheierea din 17 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, la data de 19 februarie 2025, Antonii Andrei a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi soluții sub formă de decizie, de respingere a cererii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.174 alin. (1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, *în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a1) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Prevederile art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, reglementează expres faptul că, că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acțiunii, instanța de recurs constată că această instituție este condiționată prioritar de justificarea/probarea scopului acestei măsuri.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de admitere a cererii reclamantului privind aplicarea măsurii de asigurarea a acțiunii, or asigurarea acțiunii este un instrument important care după natura sa contribuie la protejarea drepturilor participanților la proces şi în aşa sens asigură eficiența justiției, urmărind astfel scopul de a asigura executarea actului judecătoresc eventual pronunțat, precum şi contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu, până la finisarea examinării cauzei în instanța de judecată.

Astfel, în jurisprudenţa sa, CEDO a statuat că dreptul de acces la justiție nu se rezumă doar la dreptul de a obţine o hotărîre judecătorească conformă art. 6 paragraful (l), care ar rămîne iluzorie dacă nu ar fi însoţit de posibilitatea pentru cel care a obţinut-o de a dobîndi şi executarea acesteia.

La caz, prima instanță corect a conchis că, pornind de la sesizarea instanței cu acțiunea reclamantului Ochsner Daniel către Antonii Andrei cu privire la încasarea sumei în mărime de

250 000 Euro, motivele cererii de asigurare a acțiunii, măsurile de asigurare vor constitui o protecție reală a drepturilor reclamantului, ar garanta executarea efectivă a unei eventuale hotărâri judecătorești și vor asigura realizarea de facto a scopului principal a măsurii de asigurare.

Corespunzător, prima instanță justificat a apreciat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or, starea de fapt și de drept derivată din lucrările dosarului, permit a concluziona că situația creată ar duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești eventual favorabile reclamantului sau tergiversarea executării unei potențiale hotărâri, în condițiile în care, din înscrisurile anexate se atestă că, derularea procedurilor judiciare într-o dispută de încasare a unei creanțe, necesită acțiuni de conservare a bunurilor până la o soluție a instanței/sau executarea eventualei hotărâri judecătorești, deoarece, oricare modalitate de înstrăinare, ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Argumentele recursului precum că, prima instanță greșit a admis cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului care aparțin pârâtului în limita valorii acțiunii, nu pot fi reținute, concluziile primei instanțe fiind motivate și bazate pe prevederile legislației, anume pe scopurile de la art. 174 Cod de procedură civilă și motivarea/probarea existenței riscului de neexecutare eventuală a unei hotărâri.

Alegațiile din recurs, referitor la încălcarea competenței de examinare a cererii, la sediul Botanica al Judecătoriei Chișinău, nu poate fi reținut ca pertinent, or acest aspect ține de organizarea judecătorească, și anume de atribuțiile conducerii instanței de judecată de a amplasa activitatea unor judecători specializați în materie civilă, în alte sedii decît cele care țin de specializarea arondată sediului respectiv.

Argumentele ce țin de aprecierea probelor prezentate, cu privire la anunțurile de vînzare a automobilelor, care se pretind a fi de pe profilul pîrîtului recurent (f. d. 46-48), nu pot fi reținute, deoarece acestea au fost invocate la această fază preliminară a procesului, fiind apreciate de judecător fără participarea părților, în mod pertinent și adecvat fazei procesului.

Instanța de recurs pune în evidență că, întinderea obligației privind motivarea poate varia în funcție de natura deciziei (Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29; Hiro Balani împotriva Spaniei, pct. 27) și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței: trebuie să se țină seama în special de diversitatea motivelor pe care un justițiabil le poate ridica în instanță și de diferențele din statele contractante în materie de dispoziții legale, cutume, concepții doctrinare, prezentarea și redactarea hotărârilor și deciziilor (Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29; Hiro Balani împotriva Spaniei, pct. 27).

Alte argumente relevante și pertinente ce ar infirma sau determina alte circumstanțe importante ale cauzei, nu au fost invocate.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată ca fiind întemeiată și legală concluzia instanței de fond de admitere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece cerințele reclamantului de asigurare a acțiunii sunt justificate, motive pentru care, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 februarie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru –

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Antonii Andrei.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău din 17 februarie 2025, prin care a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ochsner Daniel împotriva lui Antonii Andrei, privind restituirea bunurilor obținute fără justă cauză.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Dimitriu Serghei

Judecătorii Badan-Melnic Eleonora

Gîrleanu Violeta